

31993L0099

L 290/14

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

24.11.1993.

PADOMES DIREKTĪVA 93/99/EEK**(1993. gada 29. oktobris)****par papildu pasākumiem attiecībā uz pārtikas produktu oficiālo pārbaudi**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽³⁾,

tā kā jāpieņem pasākumi iekšējā tirgus sakarā; tā kā iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējām robežām, kurā nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte;

tā kā tirdzniecība ar pārtikas produktiem ieņem ļoti svarīgu vietu iekšējā tirgū;

tā kā tādējādi ir būtiski, lai visās dalībvalstīs vienādi piemērotu Padomes 1989. gada 14. jūnija Direktīvu 89/397/EEK par pārtikas produktu oficiālo pārbaudi ⁽⁴⁾; tā kā šī direktīva nosaka vispārīgus noteikumus attiecībā uz šo pārbaudi;

tā kā jāparedz papildnoteikumi, kas uzlabotu Kopienā spēkā esošās pārbaudes procedūras;

tā kā dalībvalstīm jāparedz vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka kompetento iestāžu darbiniekiem ir pietiekama tehniskā un administratīvā kvalifikācija;

tā kā, lai garantētu testēšanas datu kvalitāti, jāievieš kvalitātes standartu sistēma laboratorijām, kam dalībvalstīs uzticējušas veikt pārtikas produktu oficiālo pārbaudi; tā kā šādai sistēmai jāatbilst vispārpieņemtām un noteiktām normām; tā kā turklāt ir svarīgi, lai šīs laboratorijas izmantotu apstiprinātas analīžu metodes, kad vien tas ir iespējams;

tā kā sakarā ar to, ka pārtikas produktu tirdzniecībā starp dažādām dalībvalstīm attīstās, vajadzīga ciešāka sadarbība starp iestādēm, kas veic pārtikas produktu pārbaudes;

tā kā jāparedz vispārēji noteikumi Komisijas amatpersonām, kuras specializējas pārtikas produktu pārbaudē, un kuras sadarbojas ar attiecīgajām amatpersonām dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka tiesību aktus par pārtikas produktiem piemēro vienādi;

tā kā jāpieņem noteikumi, saskaņā ar kuriem valstu iestādēm un Komisijai ir pienākums sniegt savstarpēju administratīvu palīdzību, lai nodrošinātu, ka normatīvos aktus par pārtikas produktiem piemēro atbilstīgi, jo īpaši, pateicoties preventīviem pasākumiem un atklājot pārkāpumus vai darbības, kas, domājams, ir pretrunā ar noteikumiem;

tā kā uz šo informācijas apmaiņu, ko veic atbilstīgi šai direktīvai, jāattiecinā komercnoslēpuma vai dienesta noslēpuma glabāšanas prasības;

tā kā jāparedz procedūra, lai izveidotu ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva papildina Direktīvu 89/397/EEK.

2. Šīs direktīvas nolūkiem piemēro Direktīvas 89/397/EEK 1. panta 2., 3. un 4. punkta noteikumus.

2. pants

Dalībvalstis gādā par to, ka kompetento iestāžu rīcībā ir pietiekams skaits atbilstīgi kvalificētu un pieredzējušu darbinieku, jo īpaši tādās jomās kā ķīmija, pārtikas ķīmija, veterinārmedicīna, medicīna, pārtikas mikrobioloģija, pārtikas higiēna, pārtikas tehnoloģija, vai ka minētās iestādes var tos izmantot, kā arī par attiecīgiem tiesību aktiem, lai varētu pienācīgi veikt Direktīvas 89/397/EEK 5. pantā minētās pārbaudes.

⁽¹⁾ OV C 51, 26.2.1992., 20. lpp.⁽²⁾ OV C 337, 21.12.1992., 143. lpp. un 1990. gada 10. oktobra lēmums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽³⁾ OV C 332, 16.12.1992., 5. lpp.⁽⁴⁾ OV L 186, 30.6.1989., 23. lpp.

3. pants

1. Dalībvalstis pieņem visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Direktīvas 89/397/EEK 7. pantā minētās laboratorijas atbilst pārbaudes laboratoriju darbības vispārīgajiem kritērijiem Eiropas standartā EN 45001, ko papildina standartizētās darbības procedūras, un lai nodrošinātu izlases veida pārbaudi attiecībā uz šo iepriekš minēto procedūru atbilstību, ko veic kvalitātes nodrošināšanas speciālisti, saskaņā ar Eiropas Sadarbības un attīstības organizācijas otro un septīto principu attiecībā uz labu laboratorijas praksi, kas paziņoti 2. pielikuma II iedaļā ESAO padomes 1981. gada 12. maija lēmumā par datu savstarpēju atzišanu ķīmisko produktu novērtēšanas jomā.

2. Novērtējot Direktīvas 89/397/EEK 7. pantā minētās laboratorijas, dalībvalstis

a) piemēro Eiropas standartā EN 45002 noteiktos kritērijus;

un

b) vajadzības gadījumā uzdod par pienākumu izmantot lietpratīguma testu sistēmas.

Laboratorijas, kas atbilst vērtēšanas kritērijiem, uzskata par tādām, kas atbilst 1. punktā noteiktajiem kritērijiem.

Laboratorijas, kas neatbilst vērtēšanas kritērijiem, nav uzskatāmas par minētās direktīvas 7. pantā paredzētajām laboratorijām.

3. Dalībvalstis norīko iestādes, kas atbild par Direktīvas 89/397/EEK 7. pantā minēto laboratoriju novērtēšanu. Šīs iestādes obligāti atbilst vispārīgajiem kritērijiem, kas Eiropas standartā EN 45003 noteikti iestādēm, kas pilnvaro laboratorijas.

4. Šajā pantā minētā pārbaudītu laboratoriju pilnvarošana un novērtēšana var attiekties uz individuāliem testiem vai testu virknēm. Katra attiecīga atkāpe no tā, kā piemērojami 1., 2. un 3. punktā paredzētie standarti, tiek pieņemta saskaņā ar 8. pantā noteikto procedūru.

4. pants

Dalībvalstis gādā par to, lai, apstiprinot analīzes metodes, ko izmanto atbilstīgi pārtikas produktu oficiālajām pārbaudēm, kuras veic Direktīvas 89/397/EEK 7. pantā minētās laboratorijas, pēc iespējas tiktu ievēroti 1. un 2. punkta noteikumi pielikumā Padomes 1985. gada 23. decembra Direktīvai 85/591/EEK par Kopienas procedūru ieviešanu paraugu ņemšanā un analīzē, ko veic sakarā cilvēku uzturam paredzētu pārtikas produktu pārbaudēm⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 372, 31.12.1985., 50. lpp.

5. pants

1. Komisija ieceļ īpašas amatpersonas sadarbībai ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai tiktu uzraudzīts un izvērtētas, cik līdzvērtīgas un efektīvas ir oficiālās pārtikas produktu pārbaudes sistēmas, ko piemēro šīs iestādes. Komisija regulāri sūta attiecīgajām dalībvalstīm pārskatus par šo īpašo amatpersonu darbu.

Komisija nodrošina, ka šādām amatpersonām ir atbilstīga kvalifikācija, kā arī zināšanas un pieredze, lai veiktu šo uzdevumu. Sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus var pieņemt saskaņā ar 8. pantā noteikto procedūru.

Dalībvalstu kompetentās iestādes sadarbojas ar Komisijas ieceltajām amatpersonām un sniedz jebkāda veida palīdzību, kas tām ir vajadzīga, lai veiktu savus uzdevumus.

2. Saskaņā ar 1. punktā minētajiem uzdevumiem dalībvalstis pieļauj, ka Komisijas izraudzītās amatpersonas pavada kompetentās amatpersonas no pašu iestādēm, kad tās veic Direktīvas 89/397/EEK 5. pantā paredzētās darbības. Jebkurā gadījumā, dalībvalstu kompetento iestāžu amatpersonas atbild par to, lai tiktu veiktas pārbaudes darbības. Komisija vismaz piecas darbadienas iepriekš brīdina dalībvalstis par šo darbību sākšanos. Pēc katras šajā punktā minētās pārbaudes darbības izpildes, Komisija nosūta attiecīgajām dalībvalstīm pārskatu par savu īpašo amatpersonu darbu.

Šajā punktā minēto darbību nolūkiem Komisijas ieceltās amatpersonas obligāti uzrāda rakstveida atļauju, kurā norādīta viņu personība un statuss.

Komisijas ieceltās amatpersonas ievēro noteikumus un praksi, kas jāievēro dalībvalstu kompetento iestāžu amatpersonām.

3. Komisija iesniedz gada pārskatu dalībvalstīm un Eiropas Parlamentam par šā panta piemērojumu.

6. pants

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes cita citai sniedz administratīvu palīdzību visās uzraudzības procedūrās saistībā ar juridiskiem noteikumiem un kvalitātes standartiem, kas piemērojami pārtikas produktiem, kā arī visos procesos attiecībā uz pārkāpumiem tiesību aktos attiecībā uz pārtikas produktiem.

2. Lai veicinātu šo administratīvo palīdzību, katra dalībvalsts izveido atsevišķu sadarbības iestādi. Iestādei, ko izraudzījusi dalībvalsts, ir uzdevums attiecīgi sadarboties ar citu dalībvalstu sadarbības iestādēm. Šīm iestādēm ir jāsekmē un jākoordinē saziņa un, it īpaši, palīdzības pieprasījumu pārraide un pieņemšana.

3. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu attiecīgo informāciju par izveidotajām sadarbības iestādēm. Sarakstu, kur uzskaitītas izveidotās sadarbības iestādes, un attiecīgo informāciju par tām publicē *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša C sērijā*.

4. Pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas attiecīgā iestāde gādā par to, lai pieprasījuma iesniedzēja iestāde saņemtu visu nepieciešamo informāciju, kas ļauj šai iestādei tās jurisdikcijā esošajā teritorijā garantēt atbilstību juridiskajiem noteikumiem un kvalitātes standartiem, ko piemēro pārtikas produktiem, izņemot ziņas, ko nevar nosūtīt sakarā ar to, ka tās tiek izmantotas tiesvedībā.

5. Saskaņā ar 4. punktu nosūtīto informāciju un dokumentus tūlīt bez nepamatotas kavēšanās pārsūta, izmantojot sadarbības iestādi vai tieši. Ja nevar nosūtīt oriģināldokumentus, tad var nosūtīt šo dokumentu kopijas.

6. Ja laikā, kad notiek informācijas apmaiņa, konstatē, ka tā, iespējams, veikta, pārkāpjot, vai nu Kopienas tiesību aktus, vai arī tiesību aktus informācijas saņēmējā dalībvalstī vai nosūtītājā dalībvalstī, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras teritorijā pieļauts domājama pārkāpums, laikus ziņo otras dalībvalsts kompetentajai iestādei par

— katru pasākumu, kas varētu tikt veikts sakarā ar domājamo pārkāpumu, kā arī

— par katru paredzēts paredzēto pasākumu, ieskaitot tos, kam būtu jānovērš domājamā pārkāpuma atkārtošana.

Vienu šā ziņojuma kopiju var nosūtīt arī Komisijai pēc saņēmēja dalībvalsts vai nosūtītājas dalībvalsts iniciatīvas.

7. Šo pantu piemēro, neierobežojot Padomes 1988. gada 21. decembra Lēmumu 89/45/EEK par Kopienas sistēmu operatīvai informācijas apmaiņai sakarā ar apdraudējumiem, ko rada pārtikas produktu lietošana⁽¹⁾ un Padomes Direktīvu 92/59/EEK par produktu vispārējo drošību⁽²⁾.

7. pants

1. Uz atbilstīgi šīs direktīvas 6. pantam nosūtīto informāciju, neatkarīgi no formas, kādā tā pārsūtīta, attiecas dienesta noslē-

⁽¹⁾ OV L 17, 21.1.1990., 51. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 90/352/EK (OV L 173, 6.7.1994., 49. lpp.).

⁽²⁾ OV L 228, 11.8.1992., 24. lpp.

pums. Kriminālprocesos šo informāciju var izmantot tikai ar nosūtītājas dalībvalsts iepriekšēju piekrišanu atbilstīgi spēkā esošajām starptautiskajām konvencijām un nolīgumiem par savstarpēju palīdzību krimināllietās, un tas attiecas uz tām dalībvalstīm, kuras ir parakstījušas minētās konvencijas un nolīgumus.

2. Ja dalībvalstij ir noteikumi, kas ļauj personām brīvi piekļūt kompetento iestāžu glabātajai informācijai, tad tai uz to jānorāda brīdī, kad pieprasījums tiek nosūtīts kādai citai dalībvalstij, vai brīdī, kad veic informācijas apmaiņu, ja netiek nosūtīts nekāds pieprasījums. Ja nosūtītāja dalībvalsts norāda, ka informācija satur ziņas, uz ko attiecas komercnoslēpums vai dienesta noslēpums, tad dalībvalsts, kas to saņem, gādā par to, lai tā tiktu izpausta vienīgi tiktāl, ciktāl tas paredzēts 1. punktā. Ja dalībvalsts, kam paredzēts nosūtīt šo informāciju, nevar šādi ierobežot tās izplatīšanu, neuzskata, ka tas, ka informācija netiek nosūtīta šai valstij, būtu pretrunā ar šīs direktīvas noteikumiem.

3. Ikviens atteikums sniegt informāciju atbilstīgi šā panta noteikumiem ir jāpamato.

8. pants

1. Kad jāievēro šajā pantā paredzētā procedūra, Komisijai palīdz saskaņā ar Lēmumu 69/414/EEK⁽³⁾ izveidotā Pārtikas produktu pastāvīgā komiteja, šē turpmāk "Komiteja".

2. Priekšsēdētājs sasauk komiteju vai nu pēc paša ierosmes, vai arī pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par šo projektu termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts attiecībā uz lēmumiem, kas Padomei ir jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis Komitejā vērtē tā, kā tas noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

⁽³⁾ OV L 291, 19.11.1969., 9. lpp.

4. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu.

b) Ja paredzētie pasākumi neatbilst Komitejas atzinumam vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trijos mēnešos pēc dokumenta iesniegšanas Padomē tā nav pieņēmusi lēmumu, ieteiktos pasākumus pieņem Komisija.

9. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību

— šai direktīvai, izņemot 3. pantu, līdz 1995. gada 1. maijam,

— 3. pantam, līdz 1998. gada 1. novembrim.

Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

10. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1993. gada 29. oktobrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

R. URBAIN